

Niccolo Machiavelli

„Ten, kto si nevšíma, čo sa robí a radšej sa drží toho, čo by sa malo robiť, skôr padne, ako sa zachová. Preto vládár, ak sa chce udržať, musí sa...medzi ľuďmi, ktorí nie sú dobrí naučiť nebyť dobrý a použiť toto umenie, alebo ho nepoužiť podľa potreby.“

„Ako vhodné použité ukrutnosti možno označiť také (ak zlo môžeme nazvať dobrom), ktoré sa urobia znenazdajky, a to z nevyhnutnosti sebazáchovy, ale viac sa neopakujú, ale obrátia sa v čo najväčší prospech poddaných. Zlé uplatňované ukrutnosti sú tie, ktorých pribúda, hoci ich na začiatku bolo málo, namiesto toho, aby ubúdali.“

K prirodzenosti patrí všetko, čo akýmkoľvek spôsobom prispieva k uspokojeniu potreby seberealizácie.

„Mám v úmysle písať niečo užitočné a preto som uznal za vhodnejšie zaoberať sa tým, ako veci v skutočnosti sú než ako sa javia...Nevšímam si veci vymyslené, hovorím o tom, čo je pravda.“

Je nevyhnutné, aby sa vládár vyhýbal tým vlastnostiam, ktoré ho pripravujú o trón a naopak.

Prostriedky sú vždy čestné a každý ich pochváli...

V súkromí sa môže vládár riadiť morálkou diktovanou bohom, v štáte však morálkou diktovanou svetom.

Kresťanská morálka je inosvetná, nezodpovedá potrebám tohto sveta.

Kresťanstvo by malo propagovať zásady a normy, ktoré vedú k smelosti, energii samostatne sa riadiť, vzdorovať Fortune.

Tam, kde je náboženstvo, môžeme očakávať všetko dobré, tam kde ho niet, opak.

Ako treba na zachovanie dobrých mravov dobrý zákon, tak treba na zachovanie zákonov dobré mravy.

Nie je na svete prostriedok, ktorý by zabránil tomu, aby sa jedna forma vlády nezvrhla na druhú práve pre veľkú zložitú rozpoznávanie toho, čo je dobro a zlo.

Michel de Montaigne (1533-92)

Ubozí vědcové! Nic jistého nelze vědět; ani rozum ani smysly nejsou zárukou jistoty. Pryč tedy s absolutními pravdami! Jedině dany zákony církevní a státní necht' platí; v soukromém a společenském životě však necht' vládne svoboda požitku podle evangelia Epikurova a necht' jediným zákonem je „přirozenost“. Přirozené je to, co není přesně definováno a lidem uloženo; co se podává samo sebou a hlavně co odpovídá názorům ušlechtilé společnosti.